

[Christmas Møller.]

mende Tid, saa vidt jeg har forstaaet det, ogsaa efter Regeringens Mening foretages saa stærke Indgreb, at det vil være nødvendigt, at Beslutningen herom hviler paa et saa bredt Grundlag som muligt.

Der har fra forskellig Side været talt paa ny om en Samlingsregering. Vi ønsker ikke at deltage i Diskussionen herom og anser den ikke for formaalstjenlig, hvormod vi gerne stiller vore Kræfter til Raadighed for det Arbejde, der skal gøres med at løse denne Opgave, som uægtelig er blevet vanskeligere at løse nu end for et Aar siden; jeg tror, det er godt og heldigt, om Ansvarer hviler paa saa mange som muligt. Der er jo ingen, der kan være i Tvivl om, at oven i Købet drastiske Indgreb vil være nødvendige, og det for alle maa gælde, at der skal arbejdes mere og bruges mindre.

I Forbindelse med den erhvervsøkonomiske Situation maa jeg sige, at det i høj Grad har forundret os, at Statsministeren for nylig igen rejste Spørgsmaalet om Kronesenkning og hævdede, at blot vi førte den rigtige Kronepolitik kunde Restriktionerne ophæves. Jeg synes, at Statsministeren og Finansministeren... (*Statsministeren* [Knud Kristensen]: Hvor har jeg sagt det?). I et Interview i „Nationaltidende“, ikke sidste Søndag, men forrige Søndag d. 13. Oktober, samme Dag der var Valg i Sydslesvig. Nu siger Statsministeren i en Afbrydelse, som jeg ikke tror hele Tinget hørte, at det ikke var rigtigt, men saa meget desto bedre. Mere er der ikke at sige om den Ting. Men jeg mente at have Lov til at gaa ud fra, at naar det stod i „Nationaltidende“, som er saa enig med Statsministeren, som den i hvert Fald var med Hensyn til det Spørgsmaal, det der drejede sig om, saa kunde der ikke være nogen Fejltagelse, men nu har vi altsaa faaet det klart, og jeg søger jo ikke Uoverensstemmelse med Statsministeren, og er tværtimod Overensstemmelser, og er overmaade tilfreds hermed. Derfor kan jeg for saa vidt lade den Linie, som jeg havde skrevet, udgaa; den lød saaledes: For at der ikke skal være nogen Misforstaaelse ønsker jeg skarpt at understrege, at Regeringen ikke kan vente nogen Medvirken fra vor Side, hvis den tager sin Plan frem igen paa Kronepolitikens Omraade.

Vi mener, Regeringen har gjort rigtigt i at sælge 17½ Mill. Kr. af Landmandsbankaktierne, og vi opfordrer Regeringen til at tage Skridt til ogsaa at sælge Resten, ligesom vi mener, Tiden maa være inde til at afvikle Statens Mellemværende med Burmeister & Wain.

Ved Valget den 30. Oktober sejrede Antisocialiseringen, og Socialismen led Nederlag. Jeg synes, at Socialdemokraterne i Stedet for at misbruge Tiden skulde arbejde med paa de nødvendige Foranstaltninger, som ingen er mere interesseret i end Arbejderklassen. Vi tror, det vil være nødvendigt at give Spørgsmaalet om Priskontrollovens Fortsættelse en meget omhyggelig Bearbejdning. Der kan næppe være Tvivl om, at den nuværende Maade at opgøre Tingene paa ofte kan betyde en Hemning for den nødvendige Rationalisering. Det vil altsaa blive nødvendigt paa en lang Række Omraader at foretage Indskrænkninger, som naturligvis aldrig kan være behagelige, men jeg ønsker klart at understrege, at Det konservative Folkeparti ikke paa nogen Maade vil have, at Tidens Vanskeligheder skal kunne bevirke andet, end at vi alle i Fællesskab bærer dem.

Det vil ikke i denne Rigsdagssamling være nødvendigt for mig at gøre mange Bemærkninger om den sociale Lovgivning. I den forrige Rigsdagssamling beskæftigede vi os saa indgaaende med den sociale Lovgivning og skabte, som det høje Ting vil vide, betydelige Forbedringer baade i Alders- og Invaliderenteloven og i Arbejdsløshedsloven. Jeg er enig i de Bemærkninger, der er gjort gældende i Aabningstalen, om, at det vilde være heldigt, om man kunde føre Spørgsmaalet om en fornuftig Tillægsordning til den allerede eksisterende Aldersrentelovgivning frem, og vi har med Tilfredshed noteret, at Arbejds- og Socialministeren beskæftiger sig med dette.

I øvrigt er det kun nødvendigt for mig at sige, at enhver kan sige sig selv, at vi ikke er gaaet med til store Fremskridt i sidste Rigsdagssamling for at tage dem bort igen i denne, ej heller ved Kronesenkning.

Finansministeren gav ved Forelæggelsestalen en fyldig Redegørelse for den statsfinansielle Situation, og det gik ham hverken værre eller bedre end saa mange andre, som er glade ved deres eget Værk, at han ganske glemte, hvem der havde hjulpet ham til det efter hans egen Mening saa tilfredsstillende Resultat. Og naar Finansministeren ikke selv siger det, maa jeg gøre det. Jeg mener, at de to Partier, som i særlig Grad har arbejdet sammen med Ministeriet i sidste Rigsdagssamling, ogsaa har Lov til at hævde, at de har Medansvar for den statsfinansielle Stilling, men samtidig kan det ikke nægtes, at dette Resultat kun naas ved oven i Købet meget store Skatter, og naar man tænker paa, hvorledes Forholdene vil forme sig den Dag, Konjunk-